



PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. november 17.
(csütörtök)**

Horváth Géza

ÖRÖK ELJEGYZÉS

Énekek: 265,1-4; 500

Alapige: Hóseás 3.

És mondá az Úr nékem: Menj el újra, szeress egy asszonyt, akit szeret az ő társa és mégis házasságtörő; amint az Úr is szereti Izráel fiait, bár ők idegen istenekhez fordulnak, és szeretik a szőlős-kalácsokat.

2. És megszerzém azt magamnak tizenöt ezüstön és egy hómer árpán és egy letek árpán.

3. És mondám néki: Sok ideig ülsz nálam: nem paráználkodol és nem leszel férfié; én is így leszek te irántad.

4. Mert az Izráel fiai is sok ideig maradnak király nélkül, fejedelem nélkül; áldozat nélkül, szoborkép nélkül, efód nélkül és theráfok nélkül.

5. Azután megtérnek Izráel fiai és keresik az Urat, az ő Istenöket, és Dávidot, az ő királyukat, és remegve folyamodnak az Úrhoz és az Ő jóságához az utolsó időkben.

Imádkozzunk!

Köszönjük, Urunk, hogy idegyűjtöttél bennünket a templomba a világ zajából, a napi munkából vagy robotból, csüggedésből vagy éppen örömeinkből, azért, hogy elcsendesedve előtted, igédre figyelve újuljunk, hitünkben erősödjünk, feléd bizalmunk növekedjen, és valóban te légy életünknek Ura, Pásztora, irányítója. Ne a magunk kezébe akarjuk venni a dolgok irányítását, cselekvését.

Köszönjük, Urunk, hogy figyelmeztetsz mindig bennünket: a hit útján akkor maradunk meg, ha a veled való kapcsolatunkat erősítjük, ha a gyülekezetben akarunk növekedni, ha együtt figyelhetünk az ige tanítására és üzenetére.

Kérünk, hogy segíts bennünket ebben az órában, hogy a földtől elszakadjunk, csak tehozzád ragaszkodjunk.

Kérünk, hogy te légy Úr a gondolataink felett, a figyelmünk felett, az éberségünk felett is, hogy el ne aléljunk, és várjuk, hogy mit akarsz nekünk mondani, élő Urunk.

Köszönjük, hogy a mai napot is megharcolhattuk. Vedd el annak bűneit, Urunk, tisztíts meg bennünket teljesen, és engedd, hogy mi is kérjük ezt. Hadd járja át a Szentlélek a mi egész valónkat, bensőnket, és vonjon hozzád, Úr Jézus, egészen közel.

Ámen.

Igehirdetés

Most Hóseás próféta könyvét olvassuk kalauzunk szerint. Ma a 3. fejezet következett, amely mindössze öt versből áll, de ez az öt vers lényeges üzenete és mondani-
valója ennek a könyvnek.

Mivel Hóseás könyve elég nehezen érthető és gyülekezeteinkben kevésbé magyarázott könyv, ezért ennek a fejezetnek a fényében nézzük meg, hogy mennyire aktuális ma is Isten ígéje. Az, amit ott Hóseás mondott, prófétált az Úr által, az nekünk is üzen ma, 2016-ban.

Hóseás az északi országrész prófétája. Az északi országrészben csak két írópróféta tevékenykedett: Hóseás és Ámos. Ez az országrész 722-ben áldozata lett az asszír invázióknak, de ez előtt a nagy büntetés előtt, amelyet Isten megengedett népe életében, először ezen a két prófétán keresztül figyelmezteti őket több mint 40 éven keresztül. Tehát mielőtt bekövetkezett volna az asszír fogság, lerohanás, előtte 40 éven keresztül Isten két prófétát küldött oda, hogy a népet figyelmeztesse.

Az egész könyvnek az üzenete Izráel és Isten kapcsolata. Döntő ige a Hóseás 2,18-19, ahol azt olvassuk: „És eljegyezek téged magamnak örökre, és pedig igazsággal és ítélettel, kegyelemmel és irgalommal jegyezek el. Bizony hittel jegyezek el téged magamnak, és megismered az Urat.”

Arról szól tehát ez a könyv, hogy Isten az Ő népével örök szövetségre akar lépni, örök szövetséget szerzett, és ezt a szövetséget Ő felbontani nem fogja, és ebből a szövetségből nem hajlandó kilépni.

Azt mondja a Hóseás 2-ben, hogy eljegyezek téged magamnak, ahogy a férfi eljegyezi a nőt. Úgy jegyezi el Isten az Ő népét, mint menyasszonyt, és azt mondja, hogy igazsággal és ítélettel jegyezek el — ez nagyon fontos, mert ezt az igazságot és ítéletet látjuk a Golgotán —, hogy az Isten velünk kötött szövetségének az alapja Jézus Krisztus golgotai kereszthalála, ahol láthatjuk az igazságot és az ítéletet. Velünk pedig hogy köt szövetséget? Azt mondja: kegyelemmel és irgalommal. Ránk pedig ez a kegyelem és irgalom éppen ezért áradhat ki, mert Jézus Krisztussal szemben Isten igazságos ítéletét, amelyet mi érdemeltünk volna, azt Őreá alkalmazta nagypénteken, a Golgotán.

A 19. versben nagyon szép az: Hittel jegyezek el téged magamnak. — Ez pedig azt jelenti, hogy mi ehhez a szövetséghez hittel tudunk kapcsolódni, és az ebben kapott áldásokat hit által tudjuk megragadni.

Tehát ez a könyv arról szól, hogy Isten és a nép között olyan kapcsolat van, mint a férj és a feleség között. Mégpedig olyan szövetség, amelyben Isten a hűségese fél, az ember pedig, mi, a hűtlen felek vagyunk, és ezt példázza nemcsak az egész könyv, hanem Hóseásnak az élete is.

Azt hiszem, éppen ez a hűség kell, hogy bennünket megtérésre indítson, mert ez a hűség kell, hogy az embert megindítsa, csodálatra indítsa. Ez a hűség kell, hogy bennünk az Úr iránti szeretetet felgerjessze, hogy a mi Istenünk hű.

A hívő ember életében a megtérés alapja soha nem az ítélettől való félelem, soha nem a büntetés árnyéka, hanem mindig az evangélium, az örömhír. Ebben a könyvben pedig az örömhír mindenképpen az: Isten hűséges. Amit Pál apostol is a Korinthusi levél elején ír: hűséges az Isten, mert ő is így ismerte az ő Istenét, Urát, hogy ha mi hűtlenkedünk, akkor hű marad.

Éppen ezért az egész Szentírás végigvonul, hogy a megtérés motivációja mindig az evangélium, az örömhír kell, hogy legyen. Ebben a könyvben sem az a lényeg,

hogy jön az ítélet, hanem ez a könyv oda akarja a népnek a figyelmét irányítani az ő hűséges Urára és szövetséges Istenére.

Hóseásnak a könyv 1. fejezete szerint egy parázna nőt kellett elvennie. Isten utasítást ad rá: menj és vegyél el egy parázna asszonyt, mert tudniillik ezt a viszonyt kellett Hóseásnak a saját maga életével példáznia. Azután gyermekei születnek, és ezeket a gyermekeket is úgy nevezi el, ahogy az 1. fejezetben olvassuk: Jezréelnek, Ló-Rukhámáhnak, és Ló-Amminak, amiben Isten figyelmezteti a népet erre, hogy Őt elhagyták, és a vele kötött szövetséget felrúgták, semmibe vették, hanem az élő Isten helyett bálványokat imádtak.

Mielőtt a 3. fejezetre rátérnénk, az egész könyv alapján három üzenetet nézzünk meg, hogy mit hordoz magában Hóseásnak az élete, házassága és családja.

Először is azt hordozza ebben a könyvben Hóseás története, hogy Isten gyermeke alárendeli egész életét Istennek. Tehát nem úgy van, hogy Hóseásnak van egy családi élete, egy polgári élete és egy foglalkozása, amit esetleg úgy lehet megnevezni, hogy a prófétaság, hanem ennek a könyvnek a drága üzenete számunkra, hogy érezzük: Isten beleszól abba, hogy kit vegyen feleségül. Talán akarata ellenére, sőt egészen biztos vagyok benne, hiszen Izráelben egy ilyen parázna asszonyt feleségül venni, amelyet Hóseás feleségül vett, az kész öngyilkosság volt, az maga volt a szégyen. Éppen ezért lesz még nagyobb előttünk a prófétának az alakja, mert Ő ezzel a tettel, hogy Istennel szemben még csak nem is okoskodik, nem is keres kifogásokat, még csak az értetlenségét sem bizonygatja, hanem életét alárendeli az Úristen akaratának.

Nem csodálatos próféta ez a Hóseás? Aki elvesz egy ilyen nőt, és ezzel azt fejezi ki: látjátok testvérek, a szolgálat, a megbízatás, a küldetés, Isten küldöttjének lenni nem sétagalopp, hanem az a teljes életünknek az odaszánása.

Az pedig az Isten-követés, Isten szolgálata. Mint ahogy nekünk is csak ez lenne a fontos, hogy az életünket Krisztusnak alárendeljük. Mert ma a Krisztus-követés a keresztyének számára éppen ilyen. Csak sok ember ezt el akarja választani egymástól. Ketté akarják választani sokszor: hát igen, van egy hitéletünk, meg van egy más életünk, amit a munkahelyen élünk, vagy amit folytatunk a családban, vagy éppen a rokonok között, mondjuk egy összejöveten. Ott aztán nem is nagyon derül ki, hogy én Isten gyermeke vagyok. Mert mi ketté akarjuk ezt választani.

Hóseás arra szép példa a Szentírásban, hogy nem választja ezt ketté. Neki a hétköznapi életében, a családi életében az Úr az úr. És vállalja ez a próféta ezt az emberek előtt.

Éppen ez a hit a Szentírásban, hogy amit nem értek, azt elfogadom, ha az Úr mondja. És ha a hitre lehet példát találni, akkor Hóseást is oda kell tennünk. Ő is a hithősök közé tartozik. Egy olyan dolgot tesz, amit ugyan nem ért, hogy miért, talán teljesen száz százalékgig nem érti, de ha Isten azt mondja neki, akkor: igen, Uram. Akkor haptákba vágja magát ez a próféta és azt mondja: legyen nekem a te beszéded szerint. Odarendeli az életét.

Éppen ezért Hóseás életében nem a család áll első helyen, hanem az Úr. Éppen ezért Hóseástól megtanulhatjuk azt, hogy vajon a család határozza meg a szolgálatunkat, vagy a szolgálatunk határozza meg a családjunk életét. Mert ez abszolút nem mindegy.

Ki az első a mi életünkben? Az Isten gyermeke, Hóseás, úgy gondolkozik, hogy igen, neki hűnek kell lennie egy hűtlenné lett világban. És ahogy Pál apostol mondja

később, ő valóban oda akarja szánni egész életét az Úrnak. *Az első üzenete tehát a könyvnek: Isten gyermeke alárendeli egész életét Istennek.*

A második üzenete Hóseás életének az, hogy Isten üzenete mindig személyre szabott. Hiszen általában a Szentírásban ilyen nem olvasunk, hogy el lehet venni egy parázna feleséget. Az egész Szentírás kijelentéséből tudjuk, hogy pontosan az ellenkezője igaz, mert az egész Szentírás végigvonul, hogy nem lehetett volna ilyen feleséget elvenni. Isten nem is ad máskor parancsot erre. De az, hogy Hóseásnak parancsot ad Isten, hogy vegyen egy parázna asszonyt, az tulajdonképpen azt jelenti: Isten üzenete az ember számára mindig személyre szabott üzenet. Mert ez senki másra nem vonatkozott, csak rá.

Igével lát el bennünket és úgy akar vezetni bennünket, ahogy mást nem vezet. Ez megint csak azt jelenti, amit az igében egy helyen úgy olvasunk: „Név szerint ismerlek téged.” Vagy, ahogy a Jelenések könyvében olvassuk: tudok rólad. Tudom a te dolgaidat.

Éppen ezért ez egy csodálatos dolog, hogy az Isten ígéjének először az ember életében kell, a szolgálattevő életében kell célhoz érnie. Isten nem küldi addig Hóseást a munkába, a szolgálatba, a prédikálásba, amíg először az ő életében meg nem valósul és célhoz nem ér az ige.

Tehát azt mondja ez a könyv nekünk: Ne próbáljunk addig menni a szolgálatba, míg mi magunk az ígét meg nem értjük és meg nem éljük.

Olyan kedves nekem Waldnak és Wycliffnek az élete, mert ők az előreformátorok közé tartoznak, és mikor a Szentírásból azt az ígét kapták, hogy „Eredj, add el minden vagyonodat, és kincsed lesz a mennyben”, akkor nem azt mondták: na, ezt kell tennie az egyháznak, hanem na, akkor eladjuk a szövőgyárunkat, és szétosztjuk a szegényeknek. Ezért lettek ők tulajdonképpen megint csak a hitnek a példái, mert először célhoz ért Isten ígéje az életükben. Először ők alkalmazták magukra Isten ígétjét, majd csak aztán kezdték el hirdetni, hogy miben állna, miben lenne az egyháznak a megújulása.

A harmadik üzenete ennek a Hóseási történetnek: a megértett ige megélt ige is legyen az életünkben.

Mert megint csak a keresztyénség nagy baja, hogy szeretné érteni az ígét, és ez jó. Sok mindent megteszünk azért, hogy értsük az ígét, minél jobban megfogjuk, minél jobban utánajárjunk. De ott a nagy baj, hogy ha az Isten megértett ígéje nem lesz megélt ige az életünkben.

„És monda az Úr nékem: menj el újra, szeress egy asszonyt, akit szeret az ő társa, és mégis házasságtörő.”

A 3. rész azzal kezdődik, hogy Isten újra szól Hóseáshoz. Ez megint csodálatos dolog, mert amikor Isten újra szól. Újra megbízza azzal a feladattal, amivel őt addig is megbízta, hogy „Menj el, szeress egy asszonyt, akit szeret az ő társa, mégis házasságtörő.”

Ez az ige pedig azt jelenti a számunkra, hogy amikor Isten szól az emberhez, azzal soha ne úgy elégedjünk meg: na, most már szólt hozzám Isten, hanem mindig azt várjuk: újra szóljon az Isten. — Ugye értjük ezt a bibliai tételt, hogy azt mondja Isten Hóseásnak, hogy menj el újra, és szeress egy asszonyt?

Amikor ebben az igeversben azt is benne látom, hogy Isten azért szól másodszor, hogy megerősítse abban, amit először mondott, nehogy félreértse ez az ember. Nehogy esetleg valaki félremagyarázza neki az ígét, hanem Isten újból szól.

A hívő embernek ez a legnagyobb öröme, hogy Isten újra szól. Nem lehet azt mondani, hogy nekem itt meg itt, meg ekkor és ekkor szólt az Isten. Lehet találkozni sokakkal, akik azt mondják: engem 30 évvel ezelőtt megszólított az Isten. — És azóta nem? Hogy van, hogy azóta nem, azóta hallgat? Persze nagyon jó, hogy először szólt, de ez az ige azt mondja: „És mondá az Úr nekem...” Tehát azt jelenti, hogy ne elégedjünk meg azzal, hogy az Isten szólt egyszer, hanem kérjük, hogy újra szóljon hozzánk. Sőt nehogy újra szóljon, hanem folyamatosan beszéljen velünk. Folyamatosan vezessen bennünket.

Azt mondja: menj el újra, szeress egy asszonyt, akit szeret az ő társa. Ezen el lehet gondolkozni, hogy vajon hova küldi Hóseást az Úr. A Biblia alapján nekem meggyőződésem, hogy a feleségéhez. Tudniillik közben a feleség „lelépett”. Lehet azt mondani, hogy nem bírt magával, és otthagya Hóseást, és elment a paráznaságnak az útjára.

A Biblia egészéből nem következik az, hogy Hóseásnak egy másik asszonyt kell szeretnie, esetleg egy másik parázna asszonyt, mert úgy, ahogy Hóseás nem cserélte le a feleségét, ez arra példa, hogy Isten nem váltotta le és nem hagyta el az Ő népét. Ezért minden bizonnyal a Biblia alapján azt kell, hogy mondjuk: visszaküldi, ugyanoda küldi: menj el a te feleséged után, mert amint az Úr is szereti Izráel fiait, bár ők idegen istenekhez fordultak... Nem szűnt meg a szeretet. Isten elküldi Hóseást: te menj el, hozd vissza magadhoz, mert ezzel példázd, hogy a szeretet nem szűnt meg. Hogy te komolyan veszed, komolyan gondolod.

Éppen ezért nem azt mondja: most már zavard el, örülj neki, hogy elment. Jaj, de jó, hogy megszabadultál tőle, hanem azt mondja: menj utána! Ez a szó, ez a kifejezés a Szentírásban, hogy menj el újra... ez Istennek a csodálatos, hűséges szeretetét jelenti az egyház felé. Menj el újra! Azt jelenti, hogy utána megy Hóseás annak az asszonynak, aki parázna lett, Isten utána megy az ő népének, amely bálványimádó lett, és adjunk hálát azért, hogy a mi Istenünk hányszor utánunk jött, pedig nem is érdemeltük volna.

Erről beszél az egyház története nekünk. Az egész reformáció erről beszél. Az ébredések csodálatos idői, a felüdülés idői az Úrnak színétől mindig erről beszélnek: Isten az Ő parázna népének mindig utánament, ahogy Hóseás az ő parázna feleségének. Isten utánament annak a népnek, amely az üdvösséget a bálványoknál, a szenteknél kereste. Amely nép a középkorban a bűnbocsánatot pénzért árulta, mert azt meg lehet venni, meg az örök életet meg lehet venni, az üdvösséget meg lehet venni. És amikor az egyház már olyan volt, mint egy tehetetlen halott, akkor annak vagyunk tanúi: Isten utánajött.

Azt mondja Isten egy-egy gyermekének, egy-egy szolgájának: menj utána, menj el újra. Szeress egy asszonyt, aki parázna lett. Szeress egy asszonyt, amelyik ott hajlong a szobrok meg a képek előtt. Szeress egy asszonyt, amelyik nem velem foglalkozik, hanem a halottakkal, amelyik spiritizmust gyakorol. Szeress egy asszonyt! Az Isten utánajött és utánanyúl a népének. Azt mondja: az én szeretetem nem lankad meg. Az én hűségem nem fogyott el, az én szövetségem ma is megáll. Ezért menj utána.

És azt olvassuk a 2. versben: (Hóseás:) megszerzém azt magamnak tizenöt ezüsten és egy hómer árpán és egy letek árpán.

Mit jelenthet ez, hogy Hóseás megszerzé azt magának? Mintha azt olvasnánk: visszavásárolta azt Hóseás. Mert ára volt annak, hogy visszamenjen ez az asszony.

Nem tudjuk, hogy rabszolga lett-e. Elképzelhető az is, de az a lényeg, hogy Hóseásnak zsebbe kell nyúlnia.

Mit jelent az, hogy tizenöt ezüstön, egy hómer árpán és egy letek árpán? — Ez érdekes kifejezés itt. Egyrészt azt is jelenthette, hogy elég olcsó volt az ár, ha a tizenöt ezüstöt nézzük. Nem tartozott már a legjobban menő nők közé valószínű a felesége, mert csak egy fél rabszolga árát éri már. Harminc ezüst volt egy rendes, egy közepes, mégis jobb erőben lévő rabszolgának az ára. Ez csak 15.

De mit jelent az, hogy egy hómer árpán és egy letek árpán? Ez igen nagy mennyiségű termés volt, és ha hozzáadjuk az ezüsthöz, akkor van olyan jelentése, hogy akkor az már sok.

Miért írja így a Szentírás, miért írja így Hóseás, hogy ad érte egy hómer árpád és egy letek árpád. Ennek a Szentírásban van jelentése, mert tulajdonképpen az árpa termés volt, és amikor állattartók kereskedtek egymással, ott sokszor fizettek terményben. Mit akar itt elmondani nekünk az ige? Azt, hogy az Istentől elfordult ember ilyen állattá válik, és mint egy állattal kereskednek vele. Hát egy asszonyért árpával fizetni? Amit itt olvasunk, az kb. 18 mázsa árpát jelentett. Mert az állattartók ebben fizettek egymásnak. Úgyis megeszi a többi állat...

Tehát így kereskedni azzal az emberrel, aki — hogyan teremtetett? — valóságos igazságban és szentségben. Aki az Éden-kertben Isten társa volt — mert az ember Isten társa volt, akivel Isten színről-színre beszélt — és akit mindennel megajándékozott, az eddig jutott a bálványozás miatt, hogy állati sorba aljasodott le. Ennek ma is ezer meg ezer jelét lehet találni és lehet látni. — Nézzék csak meg a híreket, a világ-nak a híreit, hogy az ember hova tud lealjasodni és lealacsonyodni.

Ennek az ígének üzenete van: Hóseás akkor is visszavásárolja. „Megszerzém azt magamnak.”

Egy értelmes ember megkérdezné: te, Hóseás, miért csinálod ezt? Még fizetsz is érte? Mint ahogy megkérdezzük: Istennek olyan drágák voltunk, hogy még fizett is értünk? Meg akart szerezni magának. Hogy elmondhassa: most már ez az én népem. Hogy elmondhassa Jézus Krisztus a János 10-ben: az én juhaim hallják az én szómat.

Milyen ára volt annak, hogy Isten visszavásárolt bennünket? Az ördög hatalmából, a Sátán fogáságából, rabságából bennünket visszavásárolt. Az utóbbi időben többször elmondtam azt a kedves Péteri ígét: Nem aranyon és nem ezüstön... és hozzáteszi: nem veszendő holmin váltott meg bennünket, hanem drága véren. Mert az arany és ezüst veszendő holmi Isten tekintetében, a megváltás csodájában. Sokkal nagyobb árat adott Krisztus. Nem megdöbbenő, hogy sokkal nagyobb árat fizetett értünk Jézus, mert életét adta értünk? Senkiben nincs nagyobb szeretet annál, mint aki életét adja az övéért.

Értünk nem pénzt fizetett, hogy az élő Istenhez tartozzunk. Értünk nem árpát fizetett, hanem odament a Golgotára azért, hogy mi az Ő tulajdonai legyünk ismét. Hogy visszavigyen bennünket, mint ahogy ezt az asszonyt Hóseás visszaviszi. Visszavigyen az atyai házba, az elvesztett Édenbe, hogy visszavigyen az Élet fájához bennünket, az Ő gyermekeit.

A negyedik versben azt mondja az ige: „Mert az Izráel fiai sok ideig maradnak király nélkül, fejedelem nélkül, áldozat nélkül, efód nélkül és theráfok nélkül...” Tulajdonképpen ennek az ígének az a jelentése, hogy Isten felmutatja népének azt, hogy ha tovább folytatja ezt a parázna életmódot, akkor Ő el fog hallgatni. Nem azt mond-

ja: megszűnik a szövetség, nem azt mondja, hogy elfogy a szeretet, hanem azt mondja: egy ideig elhallgat.

A Szentírásnak azok a legnehezebb évei, amikor Isten elhallgatott. Amikor nem szólt.

De az 5. versben Isten megint felragyogtatja kegyelmét: azután megtérnek Izráel fiai és keresik az Urat, az ő Istenüket, Dávidot, az ő királyukat, és remegve folyamodnak az Úrhoz és az Ő jóságához az utolsó időkben.

Mit jelent az a Szentírásban: az utolsó időkben? Tulajdonképpen annyit jelent, hogy Isten azt ígéri, hogy lesz egy olyan idő, amikor az övéi befejezik ezt az életmódot. Ezek az utolsó idők. Amikor befejezik az Isten nélküli létet, befejezik a bálványimádó gyakorlatot és vallásosságot, és oda folyamodnak az élő Istenhez. Isten ezt felragyogtatja, hogy ez így lesz.

Milyen nagy kegyelem és milyen nagy csoda, hogy az Isten ígérete változhatatlan a számunkra. Azt mondja nekünk, mint ahogy az Újszövetségben tele vannak az apostoli levelek azokkal a kifejezésekkel, amikor Péter azt mondja: elég volt! Ti életek elfolyt idejében a pogányok akarata szerint éltetek. Elegendő volt ebből, ezek az utolsó idők! Mikor valaki eldobja, és azt mondja: ez volt az utolsó cigaretta az életemben. Mikor valaki leteszi a poharat, és azt mondja: többet ide be nem jövök ebbe a kocsmába. Mikor valaki elhatározza: kibékül a haragosával, és azt mondja: most már a békességre fogok törekedni. Az utolsó időkben.

Az utolsó időkben szólott nekünk az Ő Fia által az Úr. Mert az idő nemcsak bennünket sürget, hanem sürgette mindig az Urat is. Hogy az idők teljességében kibocsássa az Ő egyszülött Fiát, hogy a nép, amely sötétben jár, nagy világosságot lásson. Mert az utolsó időben Isten irgalma, kegyelme mindig hatványozottan és mindig fokozottabban irányult népe felé.

Egy ige jutott eszembe befejezésül. Nem tudod-e, hogy téged az Isten jósága megtérésre ösztönöz? Isten jósága, hűsége, el nem múló szeretete visz bennünket oda, hogy keressük az Urat és remegve folyamodjunk az Ő jóságához. Vigyük elé szívünknek háláját és szívünk áldozatát.

Imádkozzunk!

Édesatyánk, köszönjük azt a szeretetet Krisztusban, mely felénk hajolt, mely átölelt bennünket, és amely arra tanít ma is, hogy hozzád folyamodjunk és a hozzád tartozás örömeiben éljünk, a tőled kapott feladatunkat és szolgálatunkat a te dicsőségedre végezzük.

Bocsásd meg, Urunk, a mi népünk lelki paráznaságát, bocsásd meg azt, hogy elfordulunk tőled, idegen istenek után hajlamosak vagyunk járni. Azt gondoljuk, hogy más is segíthet rajtunk. Azt gondoljuk, hogy más is megoldást adhat az életünknek, és nem mondjuk azt: nincs üdvösség senki másban, nem mondjuk, hogy nincs máshonnan segítség, csak az Úrtól.

Bocsásd meg, Urunk, ha nem mindig benned leljük meg a forrást. Bocsásd meg, ha nem mindig tőled kérünk, várunk valamit az életünkben.

Kérünk, hajtsd oda szívünket tehozzád. Hadd indítson bennünket újbóli megtérésre, hűségre, több odaszánásra ez a te nagy hűséged, amely irántunk megmutatkozott.

Köszönjük, hogy minden időben az egyház után mentél, a te néped után mentél, amikor az elfordult tőled. Megújítottad, talpra állítottad, a szabadulás örömeivel aján-

ÖRÖK ELJEGYZÉS

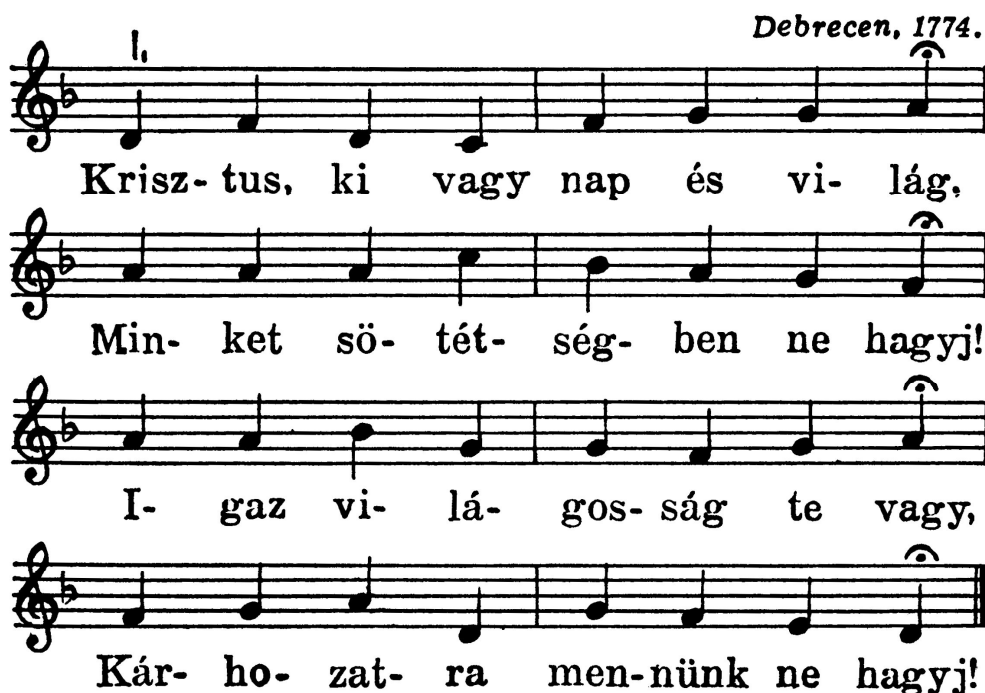
dékoztad meg. Légy áldott érte, Urunk, hogy ilyen Istenünk vagy! Szeretnénk ebben gyönyörködni és ezért téged magasztalni, áldani, szeretni teljes szívből, teljes lélekből, teljes elméből és teljes erőből.

Add, hogy így legyen!

Ámen

Énekeljük az 500. dicséretet.

Debrecen, 1774.



Krisz- tus, ki vagy nap és vi- lág,
Min- ket sö- tét- ség- ben ne hagyj!
I- gaz vi- lá- gos- ság te vagy,
Kár- ho- zat- ra men-nünk ne hagyj!

2. Téged kérünk, szent Úr Isten: Oltalmazz minket ez éjen; Nyugodalmunk benned légyen, A mi lelkünk el ne vesszen!

3. Nehéz álom el ne nyomjon, Az ellenség meg ne csaljon; Testünk hozzá ne hajoljon És haragodba ne hozzon!

4. Mi szemeink ha alusznak, Szíveink rád vigyázzanak; Te hatalmadnak ereje Légyen híveid őrzője!

5. Úr Isten, hozzád kiáltunk: Gondviselőnk, légy oltalmunk! Őrizz meg ellenségektől, Lelki, testi ínségektől!

6. Parancsoljad angyalidnak, Hogy mireánk vigyázzanak; A mi gonosz ellenségünk Messze távol járjon tőlünk!

7. Emlékezzél meg mirőlünk: Jól tudod, mily gyarlók vagyunk; Kiket megváltál véreddel: Úr Jézus, kérünk, ne hagyj el!

8. Dicsőség légyen Atyának, Ő szent Fiának, Krisztusnak, Szentlélekkel egyetemben, Örökkön-örökké! Ámen.

VII. századi latin himnuszról. Debrecen, 1597 (Gratiarum Actio).